

190

1674. Σύμβασις παλληκαριάτικου, ἐν Παξοῖς,
ἐν 296, ἀριθ. 85.

«... ὡς λέγει ἡ ἄνωθεν κυράτσα Π. πῶς μέλει νὰ λάβῃ διὰ ἀνήρ της τὸν κῆρ Φ.Β. καὶ ὡς ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν της τὴν προῖκα, ὡς καθὼς διαλαβάνουν δύο της γραφῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ ὡς νοικοκυρὰ ὁποῦ ἠβροῖσκειται εἰς τὰ παντοῖα της ἀγαθὰ, ἀμπέλι, χωράφια, ἐλῆές, σκουτιὰ, σολδιά καὶ ἄλλο τι θέλει, ἐκουσίᾳ της γνώμῃ καὶ ποιεῖ τὸ παρὸν φέλεθρο καὶ δίδει πρὸς τὸν ἄνωθεν κῆρ Φ. καὶ κληρονόμους διαδόχους αὐτοῦ, ὅλο ἐκεῖνο ὁποῦ διαλαμβάνουν δύο της γραφῆς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα...».

191

1674. Βεράτιον ὑπὲρ μ. Μεγ. Σπηλαίου Καλαβρύτων,
φορολογικοῦ περιεχομένου, ἐν 431, 5, σ. 195–197.

192

1675. Συμφωνητικὸν μεταξὺ Κυρίτζη Δράκου, πηγεξουσίου τοῦ Μεγ.

Διερμηγέως τοῦ Στόλου καὶ τῶν κατοίκων Μυκόνου,

περὶ ρυθμίσεως τοῦ συνόλου τῶν φόρων τῆς νήσου εἰς 3400 ἀσηλάνια ἐτησίως, ἐν 144
σ. 27–28.

«... Ὁ Κυρίτζης Δράκος... σὺμβατικῶς μετὰ τοῦ καὶ προσηγορῶν καὶ γέροντες ἀπλῶς εἶπειν καὶ μὲ ὅλη τὴν Κοινότης καὶ δώνει καὶ παραδόνει καὶ ἀποκόβγει εἰς τὸν παρὸν χρόνον μόνον, τὸ παρὸ νησι μὲ κεφαλοχάρατσα, δεκατὶς κηθαρῶν, κρασίων, ὀσπρίων, δένδρων, προβατονομίων, κεσσιμίων, κονμέρκια, κοκτάνες, τζακισμάτων ἀφεντικῶν καὶ εἰ τι δικαίωμα ὅπου νὰ ἐγγίξῃ τοῦ ἄνωθεν ἐνδοξοτάτου. Ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα καὶ ἕτερα, ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ δώνει καὶ παραδόνει καὶ πονλεῖ τα τῆς ἄνωθεν κοινότη διὰ πρέτζιο ἀσηλάνια 3400. Ὁμπλιγάρονται νὰ τὰ δώνουν εἰς ράτες δύο, τὸν πρῶτον ἐρχόμενον Σεπτέμβριον καὶ ὀκτώβριον καὶ τὰ ἀπολειφθὲν νὰ δώνουν φλεβάρη καὶ μάρτιον. Ἀκόμη λέσει τὴν ράτα τοῦ μαρτίου νὰ τήνε στέλλον μὲ ἔξοδες καὶ περίκουλα ἐδικά τους, νὰ τὰ παραδόνουν... εἰς τὸ νησι τῆς Χίου. Καὶ τὰ ἐξῆς : καὶ διὰ βεβαίωσι τοῦ παρόντος ὀπλιγάρονται ὅλοι οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι καὶ ὅλο τὸ ἐποίμνιο, αὐτοὶ καὶ τὰ καλά του, τὰ ἔχοντα καὶ τὰ μέλλοντα. Καὶ τὰ ἐξῆς : Εὐγάζοντας ἀπὸ τὰ τζακίσματα τὰ μεγάλα καράβια ἢ σαῖκες, ἂν ἤθελε τύχη καὶ τζακιστοῦσι, νὰ εἶναι τὰ μισὰ τοῦ... ἀφεντός μας καὶ τὰ ἄλλα μισὰ νὰ εἶναι τῆς Κοινότης. Εἰ δὲ ἤθελε τζακίσουν βάρκες, ξύλα μικρὰ, νὰ εἶναι ὅλα τῆς Κοινότης».

193

1676. Διάγνωσις πΚ. Διονυσίου Δ', περὶ ἐγκυρότητος δ' γάμου,
τοῦ α' θεωρηθέντος ἀνυποστάτου, ὡς βία τελεσθέντος,
ἐν 78, σ. 103.

